

tede som muligt. Det foreliggende Lovforslag er enestaaende i sin Art. Vi har ikke her paa Tingets Bord haft liggende et Lovforslag, som paa nogen Maade kan sammenlignes med dette. Det eneste, der har haft nogen, men dog ogsaa kun nogen Lighed dermed, var Augustloven af 1914, og hvad var det, der skete den Gang? Da afgav Rigsdagen sin Myndighed til Indenrigsministeren. Det, der kræves nu, er efter min Mening et yderligere Skridt i den gale Retning, idet man her kræver, at Rigsdagen skal afgive sin Myndighed til et udenfor Rigsdagen staaende Raad. Jeg føler mig forvisset om, at dette vil Rigsdagen ikke inklade sig paa, efter at Rigsdagen har erfaret, hvor vanskeligt det var at faa den Myndighed tilbage, man i sin Tid ved Loven af 7. August 1914 afgav.

Jeg vil gerne tilføje, at dette siger jeg ikke, fordi jeg nærer Mistanke til de Mennesker, som repræsenterer Storbankerne. Jeg erkender, at vore Banker under hele Krigsperioden har været overordentlig loyale overfor den danske Stat, og jeg anerkender den ganske overordentlige Betydning, som enkelte af Bankernes første Mænd har haft for hele det danske Samfund i den Periode, vi har gennemløbet. Men jeg ønsker ikke, at den virkelige Magt i vort Land skal lægges i Storbankernes Hænder. Jeg nærer ikke den ringeste Tillid til, at et saadant Raad skal kunne løse den Opgave, som man gennem dette Lovforslag vil give det. Jeg kan fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, som i den Retning kom fra mit Partis Ordfører. Jeg mener, at det vilde blive ganske uoverkommeligt for dette Raad at løse en saadan Opgave. Dets Afgørelser vilde blive vilkaarlige, og man vilde derigennem komme til at øve megen Uret til forskellig Side. Den eneste Vej ud af det Uføre, vi i Øjeblikket befinder os i, er at søge at faa de snærende Baand, som gennem Krigens Aar er lagte omkring det danske Folk, løsnet i den Udstrækning, det overhovedet lader sig gøre. En Tilbagevenden til det frie Initiativs Udførelse vil bevirke, at vor Produktion vil blive forøget i betydelig Grad, og derved vil man komme bort fra de nuværende uheldige Forhold. Der vil opstaa en naturlig Konkurrence, som igen skal vise sig at bevirke, at Priserne paa de vigtigste Livsforbrønde vil falde.

Skulde det vise sig nødvendigt at bekæmpe Luksusforbruget her hjemme, tvivler jeg ikke om, at den danske Rigsdag

vil vise sig at være i Besiddelse af en saadan Forstaaelse af denne Sag, at den sikkert vil dæmme op for et saadant Luksusforbrug uden at behøve at henvende sig til andre end sig selv.

Jeg kan ikke nægte mig ganske kort at udtale min Tilfredshed med de Udtalelser, der i Gaar faldt fra det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen). Disse Udtalelser bevirker, at man i nogen Grad faar Øjnene op for, at man har gjort denne Mand Uret; thi det har faktisk gennem en Række af Aar staaet for os saaledes, at det var denne Mand, der støbte de Kugler, som den højtærede Indenrigsminister skød ud. Det Indtryk har jeg i alle Tilfælde haft. Nu viste det sig pludselig, da Sløret, om jeg saa maa sige, blev draget et Øjeblik til Side for den Labyrinth, som hele denne store Virksomhed har været, at man har gjort denne Mand Uret. Han har i Virkeligheden holdt igen, han er paa visse Omraader kun under Tvang gaaet med til de Foranstaltninger, som det altsaa er Indenrigsministeren, der har taget Initiativet til. Jeg tror, at de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Fredensborg i Gaar, vil vække adskillig Opsigt ud over Landet og klare mangt og meget, som man hidtil har staaet ret uforstaaende overfor.

Der er fra forskellig Side nævnt Midler, som man mente i nogen Grad kunde raade Bod paa den danske Kronens synkende Værdi. Jeg maa sige, at jeg ikke tror paa noget Universal middel til at hæve den danske Kronens Værdi; men jeg tror paa, at det danske Folk er i Besiddelse af saa megen sund Sans, at det under frie Forhold vil vide sig i Stand til at rede sig ud af den overordentlig vanskelige Situation, hvori vi befinder os.

Jeg vil haabe, at det Udvalg, der nu bliver nedsat til nærmere Undersøgelse og Behandling af denne Sag, maa komme i Besiddelse af alle de Oplysninger, der overhovedet kan fremskaffes til Belysning af hele dette Forhold, og at Udvalget kan blive i Stand til at forelægge sine Overvejelser for dette høje Ting paa en saadan Maade, at Tinget ikke kommer til at gribe fejl i denne Sag; thi denne Sag er, som der ogsaa er peget paa fra anden Side, af overordentlig stor Betydning for hele vort Samfund. Jeg vil haabe, at Udvalget virkelig vil blive i Stand til at komme til Bunds og se klart i denne Sag; men der er een Ting, som jeg er vis paa, som jeg sagde før, nemlig at den danske Rigsdag